

ollen ma jälle rikkam, kui mõnni kuninglik
emma ja tahhan omma head Summalat te-
nida, kõige omma ellu aea!

Oh! kes jõuab ühhe õige emma armastuse
sõnnad ja weel wáhhem temma pallawad ar-
mastuse mõtted õiete árra tunda ja kirja pánna.

— Kui ta koeu láks, siis olli se kuld rahha
weel kõik alles kásti sees; ta andis sest ühhe
õsa kirriku tarwis ja waestele, mis úlle sedda,
jái temma ommale, mis temma lapse lapsed
wimaks weel párrisid.

Se on nüüd kúl üks wanna jut,
Et naesel olnud kibbe rut
Suurt rahha, rikkust sowida
Ja móda mágge nusiida,
Kust temma sedda rohtu sai,
Kes máe püest rahha tõi,
Mis seitse wanna halli meest
On piddand andma ommast káest. —
Kui tõssi on, siis olli hea,
Ma siiski sedda jo ei tea,
Ma polle sedda isji náin'd,
Ei isji ka seal máe peal káin'd.

Petja pettab petjat.

Üks Saksamaa soldat, nimmega „Kartus“,
kes mitme tembu ja pettuste peale wágga ku-
lus mees olli, olli arru sanud, et üks wanna
juut, kes rahwast paljo pettis ja keeltud kaupa
múus. Se olli nüüd soldati wastu wend,
et üks teine ka piddi petma ja ehk weel tar-
gew selle peale ollema; agga juut ei tunnud
tedda, ja lotis ka, et taewa al keddagi ei olle,
kes úlle temma mõistuse káib.

Soldat olli táhhele pánnud, kus kohtas
juut igga páew omma kástiga seisab ja kaup-
leb; sest ta káis omma kástiga móda ulitsat.

Ühhel hommikul láks soldat wálja, seंना
kohta, kus juut piddi tullesma. Ei turind ka
kawa, kui juut omma kraamiga seंना tulli.
Kui ta omma kaupa olli lahti wõtnud, astus
soldat ka liggi; agga piddas ommas káes üht-
lase 5 hõbbe rubla túkki, lastis neid kõllinal
teifest peust teise ja watis judi peale, tedda